

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **E.**, M., X., IČO: X., zast. J., advokátom, U., X., proti žalovanému: **S.**, M., X., IČO: X., zast. J., advokátom, U., X., o zaplatenie 4 205 853,10 Sk s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. novembra 2005 č. k. 45 Cb 60/99–148, takto

r o z h o d o l :

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. novembra 2005 č. k. 45 Cb 60/99–148 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 4 205 853,10 Sk a 0,05 % úrok z omeškania denne z istiny:

- 1 194 330,70 Sk od 15. 10. 1998 do zaplatenia
- 1 253 024,30 Sk od 11. 11. 1998 do zaplatenia
- 1 207 315,70 Sk od 11. 12. 1998 do zaplatenia
- 1 051 182,40 Sk od 09. 01. 1999 do zaplatenia

a nahradiť mu trovy konania vo výške 314 182 Sk na účet advokáta. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalovaný uzavrel dňa 22. 12. 1997 so spoločnosťou Š. Zmluvu o spoločnej – koprodukčnej výrobe televízneho programu „D.“, ktorý mal žalovaný vysielat' každý pracovný deň, a za ktorý sa zaviazal zaplatiť 45 000 Sk. Faktúru za programy vyrobené v mesiacoch september až december 1998 na celkovú sumu 4 205 853,10 Sk žalovaný nezaplatil a spoločnosť Š. túto pohľadávku postúpila zmluvou z 23. 04. 1999 žalobcovi. Žalovaný odmietal pohľadávku uhradiť s odôvodnením, že zmluva z 22. 12. 1997 je absolútne neplatná

pre rozpor so Zákonom č. 263/1993 Z. z. o verejnom obstarávaní, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, čo vyplýva z rozhodnutia Krajského úradu v Bratislave o udelení pokuty. Účastníci zmluvy sú preto povinní vzájomne si vydať poskytnuté plnenie, a keďže neoprávnené obohatenie na strane spoločnosti Š. viacnásobne prevyšuje obohatenie žalovaného, žalovaný nemohol uplatnenú pohľadávku zaplatiť.

Na základe vykonaného dokazovania, dospel súd k záveru, že spoločná výroba televízneho programu pracovníkmi žalovaného a Š. nepodlieha režimu Zákona č. 263/1993 Z. z. o verejnom obstarávaní tovarov, služieb a verejných prác. Zmluva bola uzavretá na základe predloženého projektu Š., ktorý spadá pod ochranu autorských práv a v súlade s internými smernicami žalovaného o koprodukcii. Programy boli vytvárané spoločnou tvorivou činnosťou oboch účastníkov zmluvy, takže nešlo o samostatný produkt v zmysle zákona o verejnom obstarávaní. Preto súd, ktorý ako prejudiciálnu otázku riešil platnosť zmluvy, dospel k záveru, že sporná zmluva je platná. Pretože žalovaný dodávku výkonov žalobcu inak nespochybňoval, súd vyhovel žalobe v celom rozsahu vrátane uplatnených úrokov z omeškania. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu v celkovej výške 314 182 Sk.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie z dôvodu, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru o platnosti spornej zmluvy. Poukázal na rozhodnutie Krajského úradu v Bratislave číslo REG/64/4/1999/UCL z 03. 03. 1999, ktorým uložil žalovanému pokutu vo výške 20 000 Sk za porušenie ustanovení § 1 ods. 1, § 2 ods. 2 písm. e/ a § 3 ods. 1 a 2 Zákona č. 263/1993 Z. z. o verejnom obstarávaní pri uskutočnenom obstarávaní zmluvného dodávateľa televíznej relácie „D.“, pričom podľa § 24a tohto zákona zmluva uzavretá v rozpore s ním je neplatná. Tento program bol dodávaný na kľúč, bez autorskej účasti žalovaného pri jeho výrobe a konštatovanie súdu prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, že „je vyrábaný spoločnou tvorivou činnosťou oboch zmluvných účastníkov“ nezodpovedá skutočnosti. Namietal, že súd sa nevysporiadal s ustanovením § 135 ods. 1 OSP, podľa ktorého je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný správny delikt a kto ho spáchal. V tomto smere je rozsudok nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov. Sporná zmluva je o. i. aj v rozpore s § 4 ods. 1 Zákona

č. 468/1991 Zb. o prevádzkovaní rozhlasového a televízneho vysielania, pretože poskytla vysielací čas podnikateľovi, a to vrátane oprávnenia určovať programovú štruktúru vysielania. Zmluva je tiež zjavne nevýhodná pre žalovaného ako zmluvnú stranu, takže ide o výkon práv, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, preto by nemal požívať právnu ochranu. Tým, že súd nedal jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s uplatneným nárokom a obranou proti nemu, porušil základné právo účastníka konania na spravodlivý proces. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu. Pre prípad, že by sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa a jeho rozhodnutie potvrdil, navrhuje pripustiť dovolanie na posúdenie otázky viazanosti súdu rozhodnutím správneho orgánu o tom, že bol spáchaný správny delikt a tým, kto ho spáchal.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť podľa § 219 OSP ako vecne správny a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Pokiaľ ide o predmetnú zmluvu o spoločnej výrobe televízneho programu, ktorý mal byť vysielaný žalovaným, zmluvné strany v rámci tejto zmluvy vykonávali činnosti v súlade s predmetom ich podnikania. Žalovaný mal vykonávať redaktorský a dramatický dohľad nad výrobou programu, čo mu dávalo možnosť program ovplyvniť a podieľať sa na jeho tvorbe. K námietke žalovaného, že súd sa nevysporiadal s rozhodnutím správneho orgánu v zmysle § 135 ods. 1 OSP, uviedol, že len uloženie pokuty pre porušenie zákona o verejnom obstarávaní nie je dôkazom o spáchaní správneho deliktu. Žalobca má za to, že zmluva nie je v rozpore s týmto zákonom, pretože sa na výrobu televízneho programu, ktorý nespĺňa vymedzené pojmové znaky tovarov, služieb ani verejných prác, nevzťahuje. Uviedol tiež, že dôvodom neplnenia zmluvných záväzkov žalovaným nebolo rozhodnutie Krajského úradu o uložení pokuty z 03. 03. 1999, pretože nezaplatil cenu odvysielaného programu už za mesiac september 1998.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý vo veci konal ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 OSP na nariadenom pojednávaní podľa § 214 ods. 1 OSP a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Pretože predmetom odvolacieho konania je žalobou uplatnený nárok na zaplatenie ceny dohodnutej v Zmluve o spoločnej – koprodukčnej výrobe

televízneho programu, ktorú uzavreli dňa 22. 12. 1997 žalovaný a obchodná spoločnosť Š., bolo potrebné ako prejudiciálnu otázku vyriešiť otázku platnosti tejto zmluvy, resp. posúdiť správnosť záveru, ku ktorému dospel súd prvého stupňa. Odvolací súd pritom odkazuje na skutkový stav, ako ho vykonaným dokazovaním zistil súd prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje s výnimkou záveru, že išlo o televízny program, ktorý bol vytváraný spoločnou tvorivou činnosťou oboch účastníkov zmluvy. Ten nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, a takto ho neprezentovali ani účastníci konania. Išlo o výlučnú tvorivú činnosť Š., s. r. o., pri ktorej mal žalovaný podľa čl. 4., bod 4 vykonávať dohľad spočívajúci „v sledovaní dodržiavania zákonných podmienok stanovených pre program vysielaný S.“ bez bližšej konkretizácie. Bez ohľadu na uvedené, považuje odvolací súd za nesprávny záver súdu prvého stupňa o platnosti tejto zmluvy. Súd prvého stupňa sa pri posudzovaní tejto otázky vôbec nevysporiadal s ustanovením § 135 ods. 1 OSP, z ktorého vyplýva jednoznačná viazanosť súdu rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov a o tom, kto ho spáchal. Nemožno nechať bez povšimnutia rozhodnutie Krajského úradu v Bratislave č. REG/64/4/1999/ULC zo dňa 03. 03. 1999, ktorým tento orgán v správnom konaní uložil žalovanému pokutu za porušenie Zákona č. 263/1993 Z. z. o verejnom obstarávaní, pri uskutočnenom obstarávaní zmluvného dodávateľa televíznej relácie „D.“. Ide o právoplatné rozhodnutie, ktorým je súd v inom konaní viazaný, a ktorého správnosť nemôže v tomto konaní preskúmať bez ohľadu na skutočnosť, že žalovaný nevyužil možnosť podania opravného prostriedku a rozhodnutie nebolo preskúmané súdom v rámci správneho súdnictva.

Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvého stupňa pochybil, keď pri posudzovaní platnosti zmluvy nevychádzal bez ďalšieho z tohto rozhodnutia, z ktorého v spojení s ustanovením § 24a citovaného zákona priamo vyplýva neplatnosť spornej zmluvy a z tohto záveru následne vyplýva, že žalobca nemá právo na zaplatenie ceny v zmluvne dohodnutej výške.

Pretože súd prvého stupňa túto otázku nesprávne právne posúdil, a preto nevykonal ďalšie dôkazy potrebné pre posúdenie výšky nároku z titulu majetkového prospechu, ktorý žalovaný získal plnením z neplatného právneho úkonu v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka, odvolací súd jeho odvolaním napadnuté rozhodnutie

podľa § 221 ods. 1 písm. h/ a ods. 2 OSP zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 OSP).

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 27. februára 2008

JUDr. Zuzana Ď u r i š o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: